

[Axel Kristensen.]

gerne ville have, at de lavtlønnedes stilling blev forbedret, men vi tror ikke, at problemet løses på denne måde. Det, vi talte om, at man måske ved børnetilskud kunne klare det, betyder ikke, at vi ønsker, problemet skal løses ad den sociale vej. Vi har fra vor side — det skal jeg komme tilbage til — vist vejen til det rigtige indbyrdes forhold mellem de forskellige arbejdsgruppers lønninger. I denne situation — mente vi — kunne måske noget være klaret ved børnetilskud. Derfor vil jeg bestemt afvise, at årsagen til uenigheden skulle være et fordelings spørgsmål.

Når man taler så stærkt om fordelingen, kan jeg ikke lade være at pege på, at lønmodtagerne i Danmark i det forløbne år har fået reallønstigninger. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gjorde opmærksom på, at derudover var købeevnen, altså lønningerne, steget således, at priserne også måtte stige. Der er dog en stor gruppe, og det er de danske landbrugere, som gennem mange år har leveret billigere levnedsmidler til befolkningen end landmænd i noget andet land, som ikke har fået indkomststigninger; de skal bære byrderne ved disse forøgede priser og lønninger, og deres indkomst er ikke til forbrug, men også til investering i deres virksomhed. Det drejer sig i mange tilfælde om lønnen til to mennesker, og de lønstatistikker, vi ser for arbejderne, er kun for ét. Og derfor, hvis man skal tale om fordelings rimelighed i forhold til, hvad den har været før, så må man sige, at fordelingen er urimelig over for denne del af befolkningen. Det er det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der tvinger mig til at gå ind på fordelings spørgsmålet, for jeg mener, at hovedvægten må lægges på at skabe sådanne økonomiske vilkår, at vi ikke skal have arbejdsløshed, ikke skal have valutaunderskud. Det er det, sagen drejer sig om og ikke disse detaljer.

Så siger det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at forslaget ligger langt fra voldgift. Ja, det kan man godt sige. Parterne har forhandlet og har ikke kunnet blive enige. Den højtærede statsminister forhandlede med begge parter; han var enig med den ene og fremsatte derfor et lovforslag, som den ene part havde accepteret, og hvorom de ledende fagforeningsfolk siger, at det er

nogenlunde, hvad man kan få ud af det; man tog overhovedet ikke hensyn til den anden parts synspunkter. Det er selvfølgelig ikke voldgift, det erkender jeg, men om det er bedre end voldgift, bliver så et andet spørgsmål.

Det ærede medlem talte om indgreb over for parterne på arbejdsmarkedet, men her er det dog i det væsentlige indgreb over for arbejdsgeberne og ikke over for arbejderne.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at gøre opmærksom på, at det ærede medlem begår en fejltagelse, når han taler om oppositionen og tvungen voldgift. Det ærede medlem vil ikke kunne påvise, at jeg har talt om tvungen voldgift en eneste gang under denne debat, ikke en eneste gang; jeg må derfor bede det ærede medlem, når han taler om disse ting, at udtrykke sig lidt mere rigtigt og præcist.

Det ærede medlem talte om indgreb over for lønmodtagerne og over for handelens og produktionens priser. Hertil vil jeg bemærke, at lønmodtagerne får både lønstigning og dyrtidstillæg, og at vi altid har været tilhængere af en monopollovgivning, der kunne gribe ind over for misbrug af markedsfriheden, når den begrænses igennem monopoldannelser. Der foreligger imidlertid ikke en eneste undersøgelse, der dokumenterer, at avancerne og priserne har været urimelige i forhold til udgifterne ved at fremstille og forhandle varerne; der foreligger intet om dette, tværtimod, de foretagne undersøgelser viser, at de ikke er urimelige.

Dernæst gør det ærede medlem opmærksom på, at jernindustrien ikke ved sine overenskomster har generelle løntillæg. Det er noget, man ordner i løbet af overenskomstperioden, og det skal man blive ved med at have lov til, det er altså nu fastslået ganske klart for jernindustriens vedkommende. Altså, for jernindustrien og dem, der har disse lønsystemer, er der i denne lovgivning ikke noget som helst indgreb i deres rettigheder til at sætte lønningerne op i periodens løb. Der blev henvist til, at jeg har sagt, at vi ikke skulle have nogen almindelig lønstigning. Men når man på et stort område som det, der har minimal- og mindstelønninger, har lov til at sætte lønningerne op og vil gøre det — det ærede